

අවුරුදු නැකගේ අවුල

ඕස්ට්‍රේලියා වාසී ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට මේ වසරේ සිංහල අලුත් අවුරුද්ද සැලවීම ප්‍රශ්නයක් බවට පත් වූයේ එක් එක් අය විවිධ නැකක් වේලා ඉදිරිපත් කිරීම නිසා ය. සන්නස ට ලැබුණ නැකැත් පත්‍ර තුනේ නැකැත් වේලාවන් සඳහන් වූයේ තුන් ආකාරයකටය. පාඨකයන් අවුල් නොකිරීම සඳහා අපි ඒ එක නැකැත් පත්‍රයක් වන පළ නොකරන්නට තීරණය කළෙමු. නැකැත් වේලා පිළිබඳ සම්මුතියකට එළඹීමේ වැදගත් කම පිළිබඳ මෙල්බර්න්හි සුබෝධා ජ්‍යෙෂ්ඨයන් සේවය දක්වන මේ අදහස් වැදගත් යයි අපි සිතමු.

මෙවර අපේ අවුරුද්ද ලෙඩ්මට දින කිහිපයක් තියාම වගේ දුරකථනයට ඉතා කාර්ය බහුල දසාවක් ලබා තිබුණි.

"ඕස්ට්‍රේලියාවේ ප්‍රධාන ස්ථාන සඳහා එකිනෙකට වෙනස් නැකක් දීම!"

"අතවල් වෙබ් අඩවියේ තියෙන වෙලාවන්ට වඩා අතවල් පත්තරේ වෙලාව වෙනස්!"

"හරි නැකක් දීමා තියෙන්නේ කොහේද?"

"ඔක්කොටම වැරදීමා වත්ද?"

යනාදී වශයෙන් ප්‍රශ්න හා අතුරු ප්‍රශ්න ගලා එන්නට විය.

එයට හේතුව මෙවර විවිධ වෙබ් අඩවි, පුවත්පත් හා අනෙකුත් මාධ්‍යයන් එකිනෙකට වෙනස් නැකක් වෙලාවන් දක්වා තිබීමත්, ප්‍රවාසය කිරීමත්ය.

ජ්‍යෙෂ්ඨයන් වේදියෙකු ලෙස මෙම ලිපිය ලිවීමේ අවුරුදු එම නැකක් වෙලාවන් වල හරි වැරදි විවේචනය කිරීම නොව, එය එළෙස සිදු නොවිය යුතු බව අවධාරණය කිරීමයි. එම කර්තව්‍යයේදී මුලින්ම ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන අපේ අවුරුදු නැකක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ ක්‍රියාවලිය සොයා බලනු වටී. ප්‍රධානියා අපේ අවුරුදු උත්සව සැමරීමේදී ප්‍රධාන කේන්ද්‍රස්ථානය බවට පත් වූයේ ගමේ පන්සලයි. නායක ස්ථානවලින් වහන්සේගේ අනුග්‍රහයකින්ම ගමේ වැඩිමහල, ප්‍රධාන නැකක් අඳුරුතුමා විසින් සායනය ලද "අපේ අවුරුදු නැකක් සිටුව" අනුව ගමේ සියළු දෙනා කටයුතු කිරීම එකල සිරිතයි. බොහෝ විට එම නැකක් ගමින් ගමට වෙනස් විය. මුද්‍රණ ශිල්පය පිරිවැටා ලිපි ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ සමගම එමලිපි සංකාරකවරු විසින් අවුරුදු නැකක් ඉදිරිපත් කිරීම නිසා ගමින් ගම තිබුණු නැකක් වේලාවන්ට අඩුවිය. නමුත් අදාල ලිපි අනුව නැකක් වේලාවන් වෙනස් විය. එමෙන්ම දම්ල ප්‍රජාව වෙතම නැකක් සාදා ගත්ත.

උදාහරණයක් ලෙස :

1990 අප්‍රේල් 14 වන සෙනසුරාදා - පු. ආ. 3.28

අනුගමය, නකුළුන හා වැඩි ඇල්ලීම - ඒදිනම පු. ආ. 7.10ට දකුණු දිශාව බල.

1990 ලංකා පාලන ලිපි

අවුරුදු සංඛ්‍යාත්මකය - 1990 අප්‍රේල් 14 වන සෙනසුරාදා - පු. ආ. 3.56

අනුගමය, නකුළුන හා වැඩි ඇල්ලීම - ඒදිනම පු. ආ. 7.09ට බටහිර දිශාව බල.

අපේ අවුරුද්ද වැඩි ජාතික උත්සවයකදී මුළු රටම එකවර වැටුණු ඉටු කිරීමේදී අපි අවශ්‍යතාවය ඉස්මතු වීමත්, ඒ තුළින් ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ කෙරෙහි ජනතාවගේ ඇති විශ්වාසයන්ටය තහවුරු වීමත්, සාමාජිකයන් සහජීවනය වැඩි දියුණු වීමත් යනාදී කරුණු කෙරෙහි අවධානය

යොමු කළ තොරතුරු ශ්‍රී ලාංකිකයන් ඒ සඳහා පොදු සම්මුතියකට එළඹීමට කටයුතු කළහ.

ඒ අනුව 1991 වසරේදී එවක සිටි සංස්කෘත අමාත්‍යවරයාගේ කාර්යාලයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ පාලන ලිපි කතුවරුන්, ජ්‍යෙෂ්ඨයන් විසින් අතවල් විද්වතුන් පිරිසක් සමඟ සාකච්චාවක් පැවැත්විණ.

අපේ අවුරුද්ද සඳහා එකම පොදු නැකක් මාලාවක් පිළියෙලීමටත්, එය 1992 වසරේ සිට ක්‍රියාත්මක කිරීමටත්, එකී නැකක් සෑදීමට ඉහත කී විද්වතුන්ගෙන් සෑදීම ලත් "නැකක් කමටුව" පත් කිරීමටත් එකිදී තීරණය විය ඒ අනුව 1992 වසරේ සිට අපේ අවුරුදු නැකක් වැටුණු සිදු කිරීම මුළු රටම එකම නැකක් වෙලාවන් වලට අනුව සිදු කරයි.

ඉහත සඳහන් කරුණු සඳහා බලන විට විදේශීය ශ්‍රී ලාංකිකයන් හටද අපේ අවුරුදු නැකක් ලබා දීමේ ක්‍රමවේදයක අවශ්‍යතා දැක් ලෙස ඇති බව පෙනී යයි.

ඒ සඳහා අනුගමනය කළ හැකි ප්‍රධාන පිළිවෙත් 2ක් දැක්විය හැක.

1. ශ්‍රී ලංකාවේ අවුරුදු නැකක් කමටුව මගින් ලොව පුරා ප්‍රධාන ස්ථාන සඳහාද නැකක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම.
2. විදේශ ගත රටවල වෙසෙන ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ ප්‍රාදේශීය වශයෙන් එකතු වී අපේ අවුරුද්දට අදාළ ස්ථාන සඳහා පොදු සම්මුතියකින් අපේ අවුරුදු නැකක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම.

ඉහත පිළිවෙත් දෙකින් කුමක් තෝරාගන්නද, එම නැකක් කමටුවේ සංයුතියේ ගුණාත්මක භාවය පිළිබඳව දැඩි අවධානයක් දැක්වීම අත්විච්ඡේදනය කළ යුතු ව පවතී. මා එසේ පවසන්නේ පහත සඳහන් කරුණු පදනම් කොට ගෙනය.

අපේ අවුරුදු නැකක් කමටුව ශ්‍රී ලංකාවේ ස්ථාපිත වූ අපේ උගත්, බුද්ධිමත්, දක්ෂ ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ එකඟව සාකච්චා කිරීමට පැවැත්වීමයි. නමුත් කල් යත්ම එකී ගුණාත්මක බව අඩු වී ගොස්, එම ජාතික කමටුවේ පසුකාලීන සැසි වාරයකට, එක්තරා පාලන ලිපික නියෝජිතයා වශයෙන් එම ලිපි කේ අවිච්ඡිකත්වයට පත් වීමට පටන් ගත්තේය. (ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේදී නොවන) සහගාමී වූ බවට තොරතුරු ලැබිණ.

රජය මගින් පත් කෙරෙන ඕනෑම කමටුවක සාමාජිකයින් පිළිබඳ විස්තර අන්තර්ජාලය අසුරු වී හෝ සොයාගත හැකි වුවත්, අපගේ මෙම කතා බවට පාදක වන අවුරුදු නැකක් කමටුවේ සාමාජිකයින් කවුදැයි සොයාගැනීම අසීරුය. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 2012 වසරේ අපේ අවුරුද්දට ලිපි ගිනි මොලවන නැකක පිළිබඳව ජාතික නැකක් කමටුවට එල්ල වූ ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ සාමාජිකයන්ගේ වේදනා සඳහා, පිලිගත හැකි පැහැදිලි කිරීමක් ලබා නොදීම දැක්විය හැක.

(අදහස් දැක්වීම - සුබෝධා ජ්‍යෙෂ්ඨයන් - මෙල්බර්න්)

රසික සූරියආරච්චි

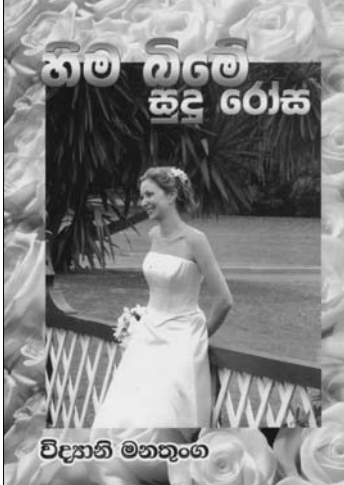
විද්‍යානි මනතුංග ලියූ "නිම බිමේ සුදු රෝස" නවකතාව සුන්දර හවකතාවකි. වඩාත් නිවැරදිව කිවහොත් එය නිම බිමක පිටි සුදු රෝස මලක නිබිස හැකි සුන්දරත්වය කැටිකොට ගත් සුන්දර ආදර කතාවක් රැගත් සුන්දර හවකතාවකි. එය සුන්දර ආදර කතාවක් වෙන්නේ මේ නවකතාවේ ප්‍රධාන චරිත වන ළඟිඳ සහ වානා නම් වූ පුදු කුමර කුමර දෙපළ ගේ ආදර අන්දරය මුලදී විවිධ බාධක කම්කොටු හරහා ගලා ගියද සියල්ල අවසානවනේ සුඛාත්මකයකින් වෙත බැවිනි.

අසුන්තිය රජකරන, අප්‍රාප්තිය රජකරන මේ විකාරී ලෝකයේ සුන්දර දේ ද ඇති බව "නිම බිමේ සුදු රෝස" නවකතාව මට මොහොතකට හෝ සිහිපැනවීය.

ඒ කරුණු එසේ වුවද, "නිම බිමේ සුදු රෝස" නවකතාව කියවීම මට සුන්දර අත්දැකීමක් වෙන්නට හේතු වූ ප්‍රධානම කාරණා වෙන්නේ ඒවාය.

නිම බිමේ සුදු රෝස

මේ නවකතාව ලියූ විද්‍යානි මනතුංග අප මෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ සිටි ඕස්ට්‍රේලියාවට සංක්‍රමණය කර මෙහි වසන ලේඛකයන් වීම ඉන් එක් කරුණකි. කලකට ඉහත සන්නස මාසික සංග්‍රහයේ කොටස් වශයෙන් පළවූ මේ නවකතාව ඉන් ඉදිරියට ගෙන ගොස් කතා ප්‍රකාශනයක් ලෙස එළිදක්වන්නට ඇය තීරණය කොට තිබීම තවෙකකි. එමගින්, ඇය විසින් ඕස්ට්‍රේලියානු චිත‍්‍රපට සාහිත්‍යයට කරනු ලැබ ඇති සම්මාදම අනන්ත කරුණකි. ඒ සමඟම, මේ නවකතාවේ අන්තර්ගතය ලංකාවේ සියලු පාඨකයන් අතරට මගහැරීම තුළින් තොරවන වෙසෙන නම සහෝදර ජන කොටසක් පිළිබඳ අදාළ මාතෘකා නැම මේ හෝ පහත් සංවේගයක් ඔවුන් සිත් තුළ රෝපණයවීමට ඉඩ සැලසී තිබීම ද මට "නිම බිමේ සුදු රෝස" නවකතාවේ සුන්දරත්වය තිබූ කලා වූ හේතුවකි.

"නිම බිමේ සුදු රෝස" කතා වස්තුව සැකවෙන්නේ මෙසේය. ළඟිඳ ලංකාවේ සිට පැමිණ පර්න් නගරයේ ඉගෙනුම ලබන ජාත්‍යන්තර ශිෂ්‍යයෙකි. ඔහු හා එකම විෂය විද්‍යාලයේ ඉගෙනුම ලබන වානා අතර අනන්තව ආකර්ෂණයක් ඇති වුවද, මුලින්ම වානා ගේ අතපතා ජය ගත්තේ ළඟිඳ ගේ මිතුරෙකු වන නවත් ශ්‍රී ලාංකික ජාත්‍යන්තර ශිෂ්‍යයෙකු වන මහේන්ද්‍රය. ළඟිඳ උපාධිය අවසන ශ්‍රී ලංකාවට ගිය පසු මහේන්ද්‍ර සමඟම එහි පැමිණෙන වානා සහ ළඟිඳ අතර සුඛදහාව යළි වැඩි දියුණු වේ. මේ අතර වානා අතරතුර දමන මහේන්ද්‍ර වෙතත් විවාහයක් කරගනී. ළඟිඳ වානා සොයා පර්න් බලා යයි. එහිදී යම් ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්නට සිදුවුණද, අවසානයේ වානා සහ ළඟිඳ දෙදෙනා එකතුකරමින් මේ සුන්දර හවකතාව සුඛාත්මකයකින් කෙලවර වේ.

නවකතාවක් ලෙස, "නිම බිමේ සුදු රෝස" මට කරුණු කිහිපයක්ම නිසා සුවිශේෂී එකක් විය.

ඉන් පළමුවැනි කරුණ නම්, කාන්තාවක් විසින් පිරිමි චරිතයක් ප්‍රධාන චරිතය කොට ගෙන උත්තම පුරුෂයෙක් ලියා ඇති මා කියවා ඇති එකම නවකතාව "නිම බිමේ සුදු රෝස" වීමයි. කාන්තාවකට මෙලෙස පිරිමි චරිතයක් ආරඪ කළොහ ලිවීම අසීරු මෙන්ම අපදානමාර කර්තව්‍යයක් යැයි මම සිතමි. එයට හේතුව නම්, ප්‍රධාන චරිතය හා සම්බන්ධයෙන් මම, මා, මගේ, මට යනාදී වශයෙන් කතාව කියවෙද්දී පිරිමියෙකු

සිතන, පහත, ක්‍රියාකරන ආකාරය නිවැරදිව ග්‍රහණය කොට ගෙන ලේඛනාගත කළ යුතුවන නිසාය. එසේ නොමැතිව කතුවරයාගේ ස්වභාවය සිතුවිලි පිරිමි චරිතය තුළින් ඉස්මතු වුණහොත් ඒ චරිතයේ විශ්වාසනීයත්වය බිඳ වැටෙයි.

පිරිමියෙකු විසින් කාන්තා චරිතයක් ප්‍රධාන කොට ගෙන උත්තම පුරුෂයෙක් රචනාවක් කිරීමේදී ද මේ අවදානම මේ ආකාරයෙන්ම ඇත.

කලකට ඉහත සන්නස මාසික සංග්‍රහයේ කොටස් වශයෙන් පළවූ මේ නවකතාව ඉන් ඉදිරියට ගෙන ගොස් කාර්තා ප්‍රකාශනයක් ලෙස එළිදක්වන්නට ඇය තීරණය කොට තිබීම මගින්, ඇය විසින් ඕස්ට්‍රේලියානු සිංහල චිත‍්‍රපට සාහිත්‍යයට කරනු ලැබ ඇති සම්මාදම ඉතා වැදගත් ය

මහේන්ද්‍ර ට දිගුම දී වානා අමතක කර ළඟිඳ නිතරවන අයුරු සහ ඒ පිළිබඳව ළඟිඳ ගේ ප්‍රතිචාර, සිතුවිලි, හැසිරීම ගැන මගේ සිතේ මුලින්ම

ඇති වූයේ අප්‍රසාදයකි. එය කාන්තාවක විසින් මේ පිරිමි චරිතයට පණ ගොවන්නට යාම නිසා ඇතිවූයේ දෝ යන සිතුවිලි මට ඇතිවිණි. නමුත් ළඟිඳ ගේ ඒ හැසිරීම නවකතාවේ අන්තර්ගතයේ ප්‍රචාලනය කෙලින්ම බලපාන්නක් නිසා, මේ පරස්පරයම නවකතාවේ සාර්ථකත්වයට බලපාන බව මට පසුව වැටුණි. එහි නවකතාකාරිය ලද සංග්‍රහණයක් යැයි මම සිතමි.

කියවීම ප්‍රියකරන අප බොහෝ දෙනෙකු මෙන්ම කුඩා කාලයේ සිටම ප්‍රේමය මුල්කොට ගත් නවකතා සිය ගණනක් කියවා ඇති මම, ඒ පෙමි කතා ප්‍රධාන වශයෙන් කොටස් දෙකකට, එනම් කෙල්ල පෝසන් කොල්ලා දුප්පත් කතා සහ කෙල්ල දුප්පත් කොල්ලා පෝසන් කතා යනුවෙන් වර්ගීකරණය කොට විශ්ලේෂණය කරන්නට පුරුදුව සිටියෙමි. මගේ මිමීමෙන් සාර්ථක කතා යැයි සැලකෙන මේ දෙවර්ගයෙන් කෙල්ල පෝසන් කොල්ලා දුප්පත් කතාවලට කෙල්ල දුප්පත් කොල්ලා පෝසන් වර්ගයේ කතා වඩාත් තාත්විකත්වයට දැවන බවද මා විශ්වාස කළෙමි. "නිම බිමේ සුදු රෝස" නවකතාව කියවීම මගින් මා වටහාගත් දෙවැනි සුවිශේෂී කාරණය නම් මා ඉහත දැක්වූ පෙමි කතා වර්ගීකරණයෙන් පිටස්තරව සිටු කුමර කුමරුන්ගේ ජීවිත අසුරෙන් දු ගනු බැඳගන්නා නිර්මාණ බිහි කළ හැකි බවයි. එයද මේ නවකතාව පිළිබඳ ගුණාත්මක කරුණක් ලෙස සැලකේ කළ යුතුය.

නවකතාවේ භාෂාව හැසිරවීමේදී, විශේෂයෙන්ම ළඟිඳ ගේ අන්තභාෂණයන් හි දී සහ විවිධාකාරයේ අභිස්ථා වර්ණනාවන් හි දී කතුවරයා දක්වා ඇත්තේ පර්ණත බවකි. විශ්වකර්මක ජේද කියවීමට රුචි නැති, එසේ නොව දෙබස් පමණක් කියවා එමගින් නවකතා කියවීමට පුරුදු වී සිටින පාඨකයින්ට කතුවරයාගේ මේ දක්ෂතාව මග හැරෙන්නට ඉඩ ඇත.

විද්‍යානි මනතුංග කැන්බරා හි රාජ්‍ය සේවයේ නියුතු අනුක විච්චුනා විලිබද විද්‍යාඥවරයකි. මෙම නවකතාව ලියන්නට ඇයට වස්තු කිප් ලැබෙන්නට ඇත්තේ ඇය කලකට ඉහත බටහිර ඕස්ට්‍රේලියාවේ විශ්ව විද්‍යාල සේවයේ නිරතව සිටින සමයේ දී යැයි සිතමි. ඕස්ට්‍රේලියාවේ නිමබිම පිටිටා ඇත්තේ පර්න් නගරයේ නොව කැන්බරාවට නුදුරෙන් බව අපි හොඳින් දනිමු. මේ කරුණු සඳහා බලන කල, මෙවැනි සුදු රෝස තවත් විශාල ප්‍රමාණයක් නිම බිමේ හි පුළුවන්කරනට ඇයට නුදුරේදී හැසිරවෙනු ඇතැයි මට සිතමි.

විද්‍යානි මනතුංග ගේ ලේඛන කලාවේ ඉදිරි ගමනට මම සුබ පතමි.